

ת"פ 8541/11/18 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה נגד שלום ערוסי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 8541-11-18 מדינת ישראל נ' ערוסי
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אוראל צבע רוזנצוויג

נגד

שלום ערוסי הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רויטל קוצר

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

1. נגד הנאשם, יליד 1941 (כבן 78), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי העובדות ביום 9.5.18 בשעה 13:40 ברחוב אליעזר יפה פינת אחוזה ברעננה ניסה הנאשם להכניס את ידו לכיס מכנסיו של יוסף זוזנה זמיר (יליד 1926) (להלן - **המתלונן**). באותן נסיבות אחז המתלונן בידו של הנאשם אשר בתגובה תקף את המתלונן בכך שדחף אותו בחוזקה והוא נפל על רצפת המקום. במעמד זה החל הנאשם להימלט מהמקום. המתלונן פונה על ידי מד"א לבית חולים כאשר כתוצאה מהתקיפה נגרמו לו חבלות של ממש בדמות חתך בראש באזור פריאטו-אוקסיפיטאלי שמאלי, המטומה תת עורית ומוקדי דימום קטנים קורטקאליים או פרניכיאמטי פארטאלית אחורית משמאל, דימום סובדוראלי קטן פאריטאלית מימין. כמו כן, אושפז המתלונן למשך יומיים בבית חולים.

2. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי אכן חצה את מעבר החצייה שהיה במקום, יחד עם מספר רב של אנשים שעברו במקום, אך לא תקף את המתלונן כמיוחס לו בכתב האישום, והחבלות שנגרמו למתלונן, אשר אינן מוכחות, אינן קשורות בנאשם.

3. מטעם המאשימה העידו המתלונן, אשר תאר את האירוע באופן שונה בתכלית מהאמור בכתב האישום ולא מסר כל פרט הקשור בזיהוי של הנאשם; ירון רייצ'ולסקי, אשר הגיע לזירה לאחר הארוע ונאמר לו שהתוקף, יחד עם אנשים רבים נוספים, נמלט מהמקום והוא רץ לכיוון אליו רץ הנאשם והעד צילם סרטון וידאו המתעד את הנאשם לאחר הארוע (סרטון בו מכחיש הנאשם מכל וכל מעורבות בתקיפת המתלונן); השוטרים אסף ודאי ואוראל טסה, אשר נמצאו בדו"חות הפעולה שלהם סתירות והם לא עיכבו במקום עדי ראייה רלוונטיים או זימנו לחקירה עדים פוטנציאליים שעלתה אינדיקציה לכך שיתכן והיו יכולים לשפוך אור על זהותו של התוקף; והחוקר יגאל בר שגבה הודעת הנאשם, ואשר אף ממנה עלו מחדלי חקירה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

4. להלן הטעמים בגינם החלטתי לזכות את הנאשם:

א. כאמור, בניגוד לאמור בכתב האישום, העיד המתלונן, כבן 93, כי כבכל יום הוא אסף בקבוקים והתיישב על ספסל, ו"אחד", מגיע אליו, לוקח את הבקבוקים ובורח. המתלונן אמר לו "תעזוב אותי אני איש זקן, הוא אמר בסדר". לדברי המתלונן כך קורה כ-10 פעמים ביום. ביום הארוע הלך על המדרכה ואחז בשני סלים עם בקבוקים. אותו "אחד" בא מאחורה, תפס את השקית, המתלונן לא עזב אותה, והוא זרק אותו על הרצפה וברח.

מדברי המתלונן אנו למדים מספר דברים - ראשית, קיימת היכרות קודמת בין המתלונן לבין התוקף, שכן מעשי גניבת הבקבוקים מתרחשת על בסיס יומי, מספר פעמים ביום; שנית, שלא כמתואר בכתב האישום, התוקף לא ניסה להכניס ידו לכיס מכנסי המתלונן, אלא ניסה למשוך את שקית הבקבוקים; שלישית, לא נמסר על ידי המתלונן כל תיאור של התוקף, לפחות לא במסגרת עדותו בבית המשפט. זאת ועוד, גם התובעת, מטעמיה היא, נמנעה מלשאל את המתלונן אודות פרטי זיהוי של התוקף - כיצד נראה? מבוגר או צעיר? גבוה או נמוך? שמן או רזה? קירח או בעל שיער מלא? ואף נמנעה מלשאל אותו אם הוא רואה אותו, למשל, באולם בית המשפט (אף שמשקלה של הצבעה כזו, לו אכן היתה מתרחשת, היה נמוך). למותר לציין כי לא נערך למתלונן כל מסדר זיהוי.

לאור האמור לעיל, לבד מהעובדה שגירסת המתלונן סותרת בחלקים מהותיים את האמור בכתב האישום, היא אינה תורמת להפללת הנאשם, דווקא.

ב. עדותו של ירון רייצ'ולסקי והסרטון שצילם (ת/1) אף בהם אין, לטעמי, כדי להביא למסקנה שהנאשם היה מעורב, בהכרח, בתקיפת המתלונן. ירון העיד ששמע צעקות וראה אנשים שרצים מעבר לרחוב, תוך שיש צעקות "תקיפה, תקיפה". כשהגיע למקום הארוע, ראה את המתלונן שוכב על הרצפה. אנשים שרדפו אחרי התוקף צעקו "זה הוא" וירון רדף אחר מי שהאנשים אמרו שזהו התוקף, שכבר היה במרחק של 100 מטרים ממנו. כשהגיע אליו, במרחק של כ-120 מטרים ממקום הארוע, ראה אדם מבוגר, מאוד לחוץ, ואז החליט לצלם אותו, תוך שהוא מבקש מעובדי קונדיטוריה במקום להביא לו כיסא וכוס מים. ירון אמר לנאשם שיבוא אתו למשטרה אך הנאשם סירב "והמשיך לברוח שוב". היות ומדובר באדם מבוגר, החליט ירון שלא לעכבו ומסר את הסרטון לשוטרים שהגיעו, כשבהמשך הבין

שהנאשם נעצר. ירון סיפר שבזמן שדיבר עם הנאשם צעקו אנשים שהיו מסביב **"עזוב אותו, הוא לא עשה את זה בכוונה"**, אך ירון הסיק שהם לא ראו את הארוע עצמו, שכן דובר בעובדי בית הקפה. ירון סיפר שכשהגיע למתלונן היו מסביבו **"בערך 10 אנשים, כל האחרים ברחו ורצו... חלק רדפו אחריו, חלק פשוט מבהלה"**. ירון סיפר שכאיש בטחון לשעבר הסיק שהתנהגותו של הנאשם לאחר הארוע **"הייתה לא כמי שמנסה לברוח מסכנה אלא להימלט ממשו"**. לשאלת בית המשפט אם כאיש בטחון לקח את הפרטים של האנשים שאמרו שהוא התוקף, השיב שלא עשה כן שכן היו בידיים של השוטרים ולא העלה בדעתו שיסרבו למסור פרטיהם, כפי ששמע אותם אומרים לשוטרים, כאשר מדובר ב-3-4 אנשים, ביניהם שתי נשים שאחת מהן טיפלה במתלונן והכווינה את העד לתוקף. בהמשך, סיפר ירון **שמזירת התקיפה רצו וברחו לכל מיני כיוונים 10-15 אנשים, גם לכיוון אליו נמלט הנאשם**.

בסרטון **1/ת** נצפה הנאשם יושב על כסא לאחר שהוגשה לו כוס מים, שקית לבנה בידו וירון אומר לו שימתין למשטרה שתטפל בארוע ואם **"זה היה בלי כוונה"** אז **"לא יקרה כלום"**. הנאשם אמר **"אני לא רוצה משטרה, לא רוצה כלום... תעזוב אותי, אני לא עשיתי כלום"**.

מעדותו של ירון עולים מספר פרטים שיש בהם כדי להחליש את הראיות נגד הנאשם - **ראשית**, ירון לא היה עד ראייה לארוע אלא הגיע אחריו, כשהמתלונן שוכב על הארץ ואנשים מטפלים בו; **שנית**, אף כי אשה אחת הצביעה לעבר **"התוקף"** שנמלט לכיוון מסויים, אישר ירון שיחד עם התוקף נמלטו בריצה מהמקום כ-10-15 אנשים, חלקם לכיוון אליו נמלט הנאשם; **שלישית**, העובדה שמהמקום נמלטו וברחו כ-15 אנשים מלמדת שבריחה מזירת ארוע פלילי היא עובדה שלא בהכרח מלמדת על אשמה או מעורבות בארוע וכי כמספר האנשים הנמלטים, מספר הסיבות לבריחה, איש איש וטעמיו; **רביעית**, מדברי ירון נמצאנו למדים שעדי ראייה לארוע שהו במקום וסירבו למסור פרטיהם למשטרה; **וחמישית**, אין בסרטון אמרות מפלילות מצד הנאשם שיכולות ללמד על אשמה מצדו, אלא להיפך, עולה בבירור האפשרות שגם אם הנאשם גרם בדרך כלשהי לנפילת המתלונן, יתכן והדבר נעשה **"בלי כוונה"**, כדבריו וכדברי אנשים אחרים ששהו במקום.

ג. כאמור, מדו"חות הפעולה של השוטרים ואדעי וטסה **2/ת; 3/ת** עולות סתירות ומחדלי חקירה. השוטר ואדעי כתב בדו"ח הפעולה שכשהגיע למקום הארוע שמע אשה שמעלה את השם **"ערוסי"** וכשדיבר עם קצין המודיעין הגיעו למקום מגוריו של הנאשם. השוטר ואדעי לא לקח פרטי האשה והיא נעלמה. לפני כן, בסמוך למתלונן ששכב על הרצפה, ראה אשה שמטפלת במתלונן ומוסרת לו שמישהו ניסה לקחת לו את שקית הבקבוקים ומשלא הצליח דחף אותו ונמלט מהמקום על ציר אחוזה לכיוון מזרח. השוטר ואדעי לא לקח פרטי האשה שהיתה עדת ראייה לארוע. השוטר ואדעי אישר כאפשרית את גרסת ירון לפיה היו במקום עדי ראייה שסרבו למסור את פרטיהם. השוטר ואדעי אישר כי לא זכור לו אם פנה לאתר עדים בבית קפה הסמוך. כשהגיע השוטר ואדעי לבית הנאשם ושאל אותו לגבי פרטי הארוע, סיפר לו הנאשם כי **"היה את האיש המבוגר והוא נתקל בו ברגל ואז הוא נפל וכולם צעקו והוא נבהל ובגלל זה ברח"**.

בשונה מהאמור בדו"ח הפעולה של השוטר ואדעי, ציינה השוטרת טסה בדו"ח הפעולה שכתבה, כי **"אסף נשאר במקום יחד עם מס' עדים ולקח פרטיהם"**.

[יצוין, שמדו"ח הפעולה של השוטר ואדעי עולה כי בנו של המתלונן, עמו שוחח השוטר בטלפון, מסר כי "אביו סיפר שרצה לחצות את הכביש והגיע משהו שהכניס את היד שלו לתוך הכיס של המכנס שלו ואבא שלו תפס לו את היד כי הרגיש שהוא מנסה להוציא לו את הארנק ואז בחור דחף את אבא שלו לרצפה וברח".]

ד. ואם במחדלי חקירה עסקינן, החוקר בר, גובה הודעת הנאשם (7/ת), אישר כי טעה לחשוב שהעד ירון זיהה את הנאשם כמי שתקף את המתלונן ועל כן לא ערך למתלונן מסדר זיהוי. לאחר שהועמד על טעותו אישר כי מאחר וירון לא היה עד ראייה לארוע ולא זיהה את הנאשם כתוקף, ראוי היה לערוך מסדר זיהוי למתלונן ("אני מסכים איתך שמסדר זיהוי תמונות היה מחזק או מפריך את החשד נגד החשוד"). החוקר בר הופנה להודעתו של הנאשם במשטרה במסגרתה טען שעובד בית הקפה ראה את מה שקרה, והשיב "אם לא מופיע בחומר הראיות אז לא עשינו... נכון היה לבדוק אבל לא הכרחי".

5. סיכום ראיות התביעה מביא למסקנה כי נגד הנאשם מתקיים חשד סביר בלבד בדבר מעורבותו בארוע התקיפה. ראיו שיוחד עם הנאשם נמלטו מהמקום כ-15 אנשים, לכל מיני כיוונים, גם לכיוון אליו נמלט הנאשם, איש איש מסיבותיו; ראיו שלארוע אין עדי ראייה, ואם יש - לא נלקחו פרטי העדים ולא נגבו מהם הודעות; ראיו שמעדותו של ירון ומהסרטון שצילם לא עולה, בהכרח, שהנאשם מעורב בארוע התקיפה, שכן הוא לא מסר שום גירסה מפלילה בסרטון (להיפך, הוא טען שלא עשה כלום) וכבר באותו מעמד עלתה אפשרות שאם היה מעורב זה היה "בלי כוונה"; ראיו שקיימים מחדלי חקירה בכך שלא נערך למתלונן מסדר זיהוי; בכך שלא נגבתה הודעה מעובד בית הקפה, כפי שביקש הנאשם לעשות; ולא נלקחו פרטים של עדי ראייה פוטנציאליים לארוע.

6. מכאן, לבחינת גירסת הנאשם, שמא יש בה כדי להשלים או לכפות על החוסרים בראיות התביעה, וכבר כאן אומר כי לא התרשמתי מנאשם הדובר שקר, אלא במי שגרסתו מסתברת, אף אם לא חפה מתהיות. ואפרט:

א. בהודעתו 7/ת מסר הנאשם כי חצה במעבר חציה בהליכה מהירה כשלפניו הלך אדם מבוגר עם שקיות של בקבוקים, הוא נתקל באחת השקיות ובשל העובדה שמיהר לחצות את הכביש, לפתע נפל האדם המבוגר, "אני לא נגעתי בו בכלל". בתגובה לשאלה אם הכניס את ידו לכיס המתלונן, הוציא הנאשם את הארנק שלו והראה בו כסף מזומן וכרטיס אשראי. לשאלה מדוע עזב את המקום מבלי להושיט עזרה, השיב "אני נבהלתי להגיד לך את האמת... נבהלתי, דילגתי וברחתי שלא אהיה מעורב שלא יהיה חשד... אני לא חייב לאף אחד משהו מה אתה רוצה ממני". משהטיח בו החוקר כי ראו אותו דוחף את המתלונן, השיב "אני לא דחפתי אף אחד, מקסימום הרגל שלי נתקלה בשקית בקבוקים שלו אבל לא נגעתי בו היו עוד אנשים במעבר חציה דווקא אני דחפתי אותו? אני לא דחפתי אף אחד". לדברי הנאשם ירון צילם דווקא אותו כי חשב שהוא דחף את המתלונן, אך הוא לא עשה כן. הנאשם הסביר שנצפה נסער בסרטון מכיוון שאמרו לו שהזמינו משטרה.

ב. בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על גירסתו כמפורט לעיל וסיפר שלאחר נפילת המתלונן נמלטו מהמקום עוד אנשים, כשלפני כן חצו את הכביש כ-20-30 איש. התקלות הנאשם בשקית הבקבוקים של

המתלונן היתה כשהנאשם חוצה את הכביש מאחורי המתלונן. את בריחתו מהמקום הסביר הנאשם בבהלה ובכך שהשאיר בבית אוכל "על אש קטנה" ומכונת כביסה שבעבר דלפה, ועל כן, בין היתר, רצה להגיע במהירות לביתו.

ג. כאמור, גרסתו של הנאשם אינה מופרכת ומסתברת. הנאשם שב וטען כי ככל הנראה נוכח העובדה שחצה את הכביש בהליכה מהירה, כאשר באזור עוד כ-20-30 אנשים, פגעה רגלו בשקית הבקבוקים של המתלונן שהלך לפניו. כתוצאה מכך, מעד המתלונן ונפל. הנאשם, כתגובה שיכולות להיות לה סיבות ומניעים רבים, כפי שעשו עוד כ-15 איש, נמלט מהמקום, בין אם מבהלה ולחץ, בין אם על מנת להימנע מליטול חלק בחקירה שתיפתח, בין אם השאיר בביתו אוכל "על אש קטנה" וחשש שמכונת הכביסה שהשאיר דולקת תדלוף שוב, ובין אם היה מעורב, בדרך כלשהי, בארוע.

ואולם, מכאן ועד הוכחה שהנאשם הכניס ידו לכיס מכנסיו של המתלונן (כגירסת כתב האישום) או שניסה לחטוף מידי המתלונן שקית בקבוקים (כגירסת המתלונן) ודחף אותו עד שנפל על הרצפה ונחבל - ארוכה הדרך, כאשר מדובר במידת הוכחה של מעל לספק סביר, כנדרש בהליך הפלילי.

7. לאור האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תש"פ, 24 דצמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד טל חיים ניסנוב, הנאשם ובאת-כוחו.